

عطف بیان :

تابعی غیر از صفت که مانند صفت برای توضیح متبوع خود می آید؛ تنها فرقی که دارد این است که عطف بیان، جامد است و صفت، مشتق است؛ مانند : بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؛ الرَّحْمَنُ صفت است زیرا مشتق محسوب می شود ولی اگر الرَّحِيمِ را جامد فرض نماییم یعنی اسمی از أسماء خداوند بدانیم و عَلَمٌ به حساب آوریم عطف بیان می گردد.

بَدَل :

بَدَل، مانند عطف بیان است با این فرق که در بَدَل مقصود اصلی تابع و بَدَل است ولی در عطف بیان مقصود اصلی متبوع است نه تابع (= عطف بیان)؛ مانند : يَسْئَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ؛ كَقِتَالٍ فِيهِ بَدَلٌ از شَهْرِ الْحَرَامِ است لذا به صورت مجرور آمده و همچنین غرض و مقصود اصلی متکلم بَدَل است یعنی گویا جمله چنین است : يَسْئَلُونَكَ عَنِ قِتَالٍ فِي شَهْرِ الْحَرَامِ.

بنابر این صفت، عطف بیان و بَدَل مثل هم هستند؛ البته با فرق هایی که بیان شد مانند اینکه صفت مشتق است ولی بَدَل و عطف بیان جامد؛ بَدَل مقصود اصلی است به خلاف عطف بیان.